

TÓTH PÉTER: MENYEGZŐ

Szövegét népi szövegek felhasználásával MECHLER ANNA írta
Szövegkönyv

1. Bevonulási ének

Aki rózsát ültet, nem magának rakja,
Az anya leányát nem magának tartja.
Tejével táplálja, karjában ringatja,
Egy szép szál legénynek mégis odaadja.

Aki leány, annak zöld a pántlikája,
De a menyasszonynak nehéz lesz a fátyla,
Mert a zöld pántlikát könnyű szellő fújja,
A menyasszony fátylát a bú hajtogatja.

Bizony, jól gondold meg, ki legyen a párod,
Mert az élet útját immár vele járod.
Háza lesz a házad, ágya lesz az ágyad,
Sorsa a te sorsod, vágya a te vágyad.

Aki csikót nevel, nem magának tartja,
Az anya a legényt szép cifrán járatja.
Tejével táplálja, karjában ringatja,
Egy barna leánynak mégis odaadja.

Szépség, szépség, boldog ifjak koronája,
Vénség, vénség, a halál előszobája.
Vígóság, szerelem, tánc és álom,
Hívóság, szépség, csókodra vágyom!

Bizony, jól gondold meg, ki legyen a párod,
Mert az élet útját immár vele járod.
Házad lesz a háza, ágyad lesz az ágya,
Sorsod az ő sorsa, vágyad az ő vágya.

2. Menyasszony-búcsúztató

A menyasszony szép virág,
Koszorúja gyöngyvirág.
Az a boldog vőlegény,

Ki azt mondja: az enyém.
Az a boldog vőlegény,
Ki azt mondja: az enyém.

Menyasszony:

Szerelmes virágból kötöm koszorúmat,
Ága közé rejtem örömet, búmat.
Búcsúzom, búcsúzom apámtól, anyámtól,
boldog lányságomtól.

Vegyeskar:

Virágos a dombtető,
Közeleg az esküvő,
Hullani kell a virágnak,
Esküdni kell a leánynak!

Menyasszony:

Az első koszorút húgomnak kötöttem,
Édes kicsi vérem, sír az ég fölöttem!
Szobád nem lesz többé én szobám is egyben,
Elbúcsúzom tőled, akit úgy szerettem!

Második koszorút anyámnak kötöttem,
Drága szülöm, dajkám, sír az ég fölöttem!

Vegyeskar:

Bimbózik a rózsaaág,
Nyílnak mind az orgonák,
Aki lány, a mának él,
A hajába fúj a szél.

Menyasszony:

A harmadik koszorút páromnak kötöttem,
Szívem szeretete mind benne van ebben,

Vegyeskar:

Szívem, szívem szeretete,
Szívem, szívem szeretete,

Menyasszony:

Egykori házamat érted hagyom hátra,
Két karodban lelek végre boldogságra!

Vegyeskar:

Egykori házamat érted hagyom hátra,
Két karodban lelek boldogságra!

A leány a mának él,
A hajába fúj a szél,
De amikor kontyot kap,
Nem táncolhat minden nap.

3. Leánykérés

Eljöttünk a szép leányért,
Karcsú, vékony derekáért,
Tulipános ládjáért,
Öröméért, bánatáért!

Eljöttünk a szép leányért,
Két szép piros arcocskáért,
Koszorúba font hajáért,
Két kezéért, két lábáért!

Kincs, kincs, nagyobb sincs,
Mint akinek bánata nincs!
Kincs, kincs, nagyobb sincs,
Mint akinek bánata nincs!

Új élet vár rá! Jöjjön velünk már!
Új élet vár rá! Adjátok ki már!

Eljöttünk a szép leányért,
Anyja kicsi csillagáért,
Kivillanó bokájáért,
Meg persze a hozományért!

Kincs, kincs, nagyobb sincs,
Mint akinek bánata nincs!
Kincs, kincs, nagyobb sincs,
Mint akinek bánata nincs!

Készülj, lányom, vedd az inged!
Kinn a vőlegény tekintget,
Gyorsan kössük a szoknyádat,
Vesd le addig pántlikádat!

Bújjál gyorsan a cipődbe,
Fogd a kötényt, kössük körbe!

Eljöttünk a szép leányért,
Három váltás ruhájáért,
Paplanjáért, vánkosáért,
Fehér alsószoknyájáért!

Szorgos, dolgos két kezéért,
Szépen csengő énekéért,
Jöttünk a lányért,
Akit a vőlegény kért!

Kincs, kincs, nagyobb sincs,
Mint akinek bánata nincs!
Kincs, kincs, nagyobb sincs,
Mint akinek bánata nincs!

Barna hajad hosszú fátyla
Ne lógjon le a ruhadra!
Kössük, fonjuk koszorúba,
Virágos a ruha ujjá!

Új élet vár rá! Jöjjön velünk már!
Új élet vár rá! Adjátok ki már!

Tűzzük fejedre a fátylat,
Hív a vőlegény, nem várhat!

Ha megkapjuk valahára,
Vigyázunk a víg kedvére,
Hú szívére, jó lelkére,
Adjátok ki, a menet nem várhat!

Nőikar:

Lánc, lánc, rózsalánc,
Nincs szebb, mint a mátkatánc!

Férfikar:

A menyasszonyt adjátok ki már!

Nőikar:

Szív, szív, asszonyszív,
Esküvői harang hív!

Férfikar:

A menyasszonyt adjátok ki, adjátok ki, adjátok ki már!

Nőikar:

Szív, szív, asszonyszív,
Esküvői harang hív!

Vegyeskar:

Esküdjön a mátkapár, hej!

4. Esküvő

Harangoznak a toronyban,
Harangoznak a toronyban,
Tárva áll az Isten háza,
Szekfű, rózsza minden sorban,
Így várnak a mátkapárra.

Törékeny a szép leányka,
Rebbenő a puha lépte,
A vőlegény széles vállán
Ragyog a legszebb mentéje.

Színe halvány, könnye fénylik,
Megy a szép lány az oltárhoz,
Mosolyogva nézik végig:
Szébb virág ő, mint amit hoz:
Liliomok, rózsák éke.

Kinyílik a menny ajtója,
Azon néz le Szűz Mária.
Mögötte áll édes fia,
Csupa öröm annak arca.

Mondd csak, mondd csak, anyám, ki jön hozzánk,
Miért, miért néz fel ránk a világ?
Vajon jönnek bántalomra,
Bocsánatért, vagy áldásra?

Nőikar:

Két fiatal együtt térdel,
Félénk szavuk téged kérlel,

Férfikar:

Nem jönnek bántalomra,
Hanem jönnek áldásodra:

Vegyeskar:

A sorsukat összekötik,
Életüket eléd teszik,
Küldd el nekik szent lelkedet,
Add meg, add meg a segítségedet!

Menyasszony:

Üvegablak alatt
Nagy, hosszú almafa,
Nagy hosszú almának
Két szép, termő ága.

Egyik ágánál áll
Ősanyánk, Éva,
Másik ága alatt
Ádám, az ő párja.

Közöttük egy kígyó
Amott tekeredik,
Szájában egy alma,
Messze fényesedik.

Állj meg, kígyó, állj meg!...
Tartsd meg az almádat,
Ne rontsd el véle
Éva ősanyánkat!

Vegyeskar:

...Meg ne rontsd
Éva ősanyánkat!

Vegyeskar:

Jönnek, jönnek a leányok,
Lányoknál szebb nincsen,
Jönnek, jönnek esküvőre,
Lesz, aki segítsen!

Jönnék, jönnek a legények,
Náluk fürgébb nincsen,
Jönnék, jönnek esküvőre,
Mind jön, hogy segítsen!

Jönnék, jönnek az asszonyok,
Gondolnak a napra,
Mikor őket egy-egy legény
Feleségül kapta.

Jönnék, jönnek, ifjak és vének,
A templomból száz torokból
Szól az örömének.

Kinyílik a templomajtó,
Szikrázó fény hull a földre,
Zengve zúgnak a harangok,
Hívják fényes esküvőre.

Amott jön a szép menyasszony,
Rengő, puha a járása,
A vőlegény jöttét jelzi
Fényes csizma dobbanása.

Menyasszony:
Üvegablak alatt
Életfa almája,
Kígyó tekeredik
Az alma szárára.

Vegyeskar:

...Ne félj, ne félj, szakíts az almából!

Menyasszony:
Szép menyasszony, ne félj!
Szakíts az almából,
Mikor húsát eszed,
Asszony leszel lányból!

Vegyeskar:
...mindjárt asszony lesz a lányból.

Menyasszony:

Szép menyasszony, ne félj!
Nem hat rád az átka,
Eljött Jézus Krisztus
Világ váltságára!

Vegyeskar:
...Ne félj, ne félj,
Nem hat rád az alma átka,
Eljött Krisztus megváltásra,
Világ váltságára!

Férfikar:
Harangoznak a toronyban, harangoznak.

5. Megyek az úton

Menyasszony:
Meyek az úton lefelé,
Senki nem mondja: gyere bé!

Édes szobám, kedves házam,
Üres marad az én ágyam!

Hosszú hajamat befonom,
Nem omlik le a vállamon.

Nőikar:
...Hosszú hajam kontyba fonom,
Nem omlik le a vállamon.

Menyasszony:
És ha kérdik, hogyan vagyok,
Válasz helyett csak sírdogálok, sírdogálok.

Nőikar:
...És ha kérdik, hogy vagyok,
Sírdogálok, sírdogálok.

6. Lakodalom

Mikor Noé apánk Isten parancsára
A vízözön előtt futott a bárkába,

Minden állatfajból, növényből egyet vitt,
Hogy ne nélkülözzön a víz után semmit.

Ám a legbölcsebben mégis csak azt tette,
Hogy a szőlőtökét el nem felejtette.
Neki köszönhetjük, hogy a bort ismerjük,
Amelyből erőnket, kedvünket szerezzük.

Igyunk hát, igyunk hát, igyunk hát, igyunk!

Bort iszunk mi, bort, bort, bort,
Pajtás, rúgd a port, port, port,
Virágos a föld, föld, föld,
Van még, aki tölt, tölt, tölt!
Virágos a föld, föld, föld,
Van még, aki tölt, tölt, tölt!

Az új asszony szép, szép, szép,
Mint az oltárkép, kép, kép,

Kevés minden bók, bók, bók,
Csattanjon a csók, csattanjon a csók, csók!
Kevés minden bók, bók, bók,
Csattanjon a, csattanjon a csók!

Menyasszony:

Édesanyám rózsafája,
Én voltam a legszebb ága,
Ékes, bimbós rózsaaág,
Másnak nyílok már tovább!

Vegyeskar:

Másnak nyílik már!

Itt a mátkapár, pár, pár,
Fürge táncot jár, jár, jár,
Nincs is arra szó, szó, szó,
Ez a bor de jó, jó, jó!

Menyasszony:

Kedvesemnek két karjában
Nyugszom derűs boldogságban,

Nőikar és Menyasszony:

Köszönöm, hogy felneveltél,
Szárnyamra eresztettél!
Eleresztettél!

Vegyeskar:

Van mátkám, van tíz, tíz, tíz,
Bor kell, nem csak víz, víz, víz!
Ölelj, ha van kit, kit, kit,
Igyunk, ha van mit, mit, mit!

Húzd a nótát, húzzad a nótát,
Húzd, húzd, húzd, húzd!

Ki a fiát házassítja, legyen bora, pálinkája,
Ki a lányát férjhez adja, legyen bukros dunnahaja,
Két disznója, hat libája,
Jó bora és pántlikája!

Gyere be rózsám, ízibe,
Nincsen a pap se idebe'!
Gyere be rózsám, ízibe,
Nincsen a pap se idebe'!

Gyere be, rózsám, ölembe,
Úgy leszek aztán kedvembe, kedvembe, kedvembe!

Felpezdül a vér, vér, vér,
A legény lányt kér, kér, kér,
Bort hozz ide, nem kell sör, sör, sör,
Mert az csupán meggyötör!

Kiment borért, de soká jár!
Jaj, Istenem, miért nem jön már?
Még ma egy cseppet sem ittam,
Bizony, majd meghalok szomjan!

Gyere be rózsám, ízibe,
Nincsen a pap se idebe'!
Gyere be rózsám, ízibe,
Nincsen a pap se idebe'!

Húzzad a nótát, te cigány!
Húzzad a nótát!
Húzzad a nótát, te cigány!

Húzzad a nótát!

Gyere be, rózsám, énhozzám,
Járjuk a táncot,
Hadd járjuk a táncot,

Táncoljunk, vigadjunk,
Igyunk és mulassunk,

Járjuk a táncot, járjuk a táncot,
Azután, azután, járjuk azután, hej!